

פאת השד"ה דף שנ"ח

25 March 2015 18:52

[ט"ז ע"ב] מתחת לציור האלהי"ם המלאים נ"ב, הם ש"ס, להשאיר ר"מ בחב"ד ולדחות ק"ך לגרון, והששים, עשרים לחסד וכו' ומשם לנה"י, ולכלול אותם ביסוד. (מסידור הראמ"ע).

[כ"א ע"א] ד"ה ולברר מהק"ק וכו' דכח"ב דה"פ. נ"ב, בינה. (מסידור הראמ"ע).

מעל ציור הנרנח"י. נ"ב, מוחין דאבא קודם החילוף מ"ה דמ"ה ודב"ן, וצלם דיש"ס העולה למ"ן מ"ה וב"ן דמ"ה. (מסידור הראמ"ע).

זה חילוף שני

[כ"א ע"ב] מעל ציור הנרנח"י. נ"ב, הבינות והגבורות הנכנסים בנוק' מ"ה וב"ן דב"ן ומתלבשים בצלם דאימא. (מסידור הראמ"ע).

[כ"ב ע"א] מתחת ג' כלי מלכות. נ"ב, כאן חסר הב' כ"ב אתון וכ' מנצפ"ך והמשכת ה' אלפי"ן דאדנ"י והמשכת הארת אחורי ה"ס עליונות כח"ב ח"ג דז"א וחזרתה לפנים ועולים לחיק אר"א ולזווגם וכו'. (מסידור הראמ"ע).

ד"ה אח"כ יכוין להעלות הצלם דאבא העומד על גבי רישא דז"א. נ"ב, מ"ה וב"ן דמ"ה עם המוחין דצלם דאבא שהוא יוד הי ויו הי. (מסידור הראמ"ע).

[כ"ב ע"ב] ד"ה ולזווג התרין מזלין ולהמשיך המוחין. נ"ב, לפרצוף חכמה דבינה דזו"ן דא"ק שבתוך חכמה דבינה דא"א שבתוך בינה דאו"א וכו'. (מסידור הראמ"ע).

ד"ה ולהמשיך המוחין הנז' וכו'. נ"ב, לפרצוף בינה דבינה דזו"ן דא"ק שבתוך בינה דבינה דא"א שבתוך בינה דכללות דאו"א וישסו"ת וכו'. (מסידור הראמ"ע).

[י"ב ע"ב] ד"ה הגיבור. מתחת ג' כלי הוד נ"ב, יכוין לחזור ולהוציא אור חוזר דמות פ"ע ופרק אמצעי דגבורה דז"א לעלות כנגד פ"א והגרון דז"א לבנות ולתקן גבורה והוד דנוק'. (מסידור הראמ"ע).

ד"ה והנורא. מתחת ג' כלי יסוד נ"ב, לחזור ולהוציא אור חוזר דמות פ"ע ופרק אמצעי דת"ת דז"א להעלות כנגד פ"א והגרון דז"א לבנות ולתקן ת"ת ויסוד דנוק'. (מסידור הראמ"ע).

[י"ג ע"א] ד"ה אל, כתר דיעקב. נ"ב, דפרצוף הג' והד'. (מסידור הראמ"ע).

ד"ה עליון, כתר דרחל. נ"ב, דפרצוף הג' והד'. (מסידור הראמ"ע).

[י"ד ע"א] ד"ה להמשיך הארת דנו"ה וכו' דפ"ת דמוחין. נ"ב, דאימא. (מסידור הראמ"ע).

[י"ד ע"ב] ד"ה בח, ג' כלי חכמה דרחל. נ"ב, פרצוף ג' וד'. (ובציור כלי פנימי דחכמה דרחל צ"ל ה' ראשונה כמילוי אל"ף, וכן בציור כלי אמצעי). (מסידור הראמ"ע).

ד"ה גז, ג' כלי בינה דרחל. נ"ב, פרצוף ג' וד'. (מסידור הראמ"ע).

[ט"ו ע"א] ד"ה להאיר אור גדול כנצח והוד ויסוד וכו'. נ"ב, צ"ל להאיר אור גדול ביסוד וכו'. (מסידור הראמ"ע).

[ט"ז ע"א] ד"ה יכוין להמשיך חב"ד חג"ת ונה"י דה"פ. נ"ב, קטנות א' דישסו"ת. (מסידור הראמ"ע).

שם לפני ציור הנרנח"י. נ"ב, אין צריך לכוין כנרנח"י אלו אלא דוקא בדחית המוחין דקטנות א'. (מסידור הראמ"ע).

סידור חלק ה' דף כא'

19:05 25 March 2015

סידור תפילה לדרש"ש כא

ולמהש' עוד פ"ס עם הנקודה שבה נשלם כהר שלה ל"ס מאחורי מנ"ס דמ"ס דו"א ולוקחת הנוק' כ"ב אסוין מז"א ובהם נשלמים רמ"ח אבריה ומכללותם נעשה כלי יסודה. וגי' לוקחת ה"ג מנלפך והם המוחין שבה. וכללותם שביסוד הם המ"ן שבה ועשה נעשה המוחם הא' שבה הנק' ירושלים.

א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת
 י"ן ליר ודלת שביסודה גי' כ"ב **מנצפך** מ"ן שביסודה

בְּאֵהָבָה יכוין למסור עצמו עק"ה ולהטולה נשמחו למ"ן להיכל אהבה דק"ק דא"י דבריאה.

ולברר מהק"ק הגו' מאג"ך דרפ"ח דאו"פ דפניס דכח"ב דה"פ * חכמה דו"ן **אוצר החכמה** ולהטלותם עם נשמחו לזו"ן

ד"ה ולברר מהק"ק וכו' דכח"ב דה"פ. נ"ב, בינה

<p>רפ"ח יוד הי ויו הי יוד הי וואו הי יוד הי וואו הי ידוה יוד הא וואו הא י יה ידו ידוה</p>	<p>יאא סקילה יוד הי ויו הי הדה שריפה יוד הי וואו הי ו גי' הרג יוד הא וואו הא הדה מנק יוד הה וו הה</p>
---	---

לסעלות ב' ללמי המוחין דאחור ופניס דאחור ד"ס דחכמה דכח"ב דו"א עם הגו' עם נשמחו יסוד דא"א פ"ג רישא דו"א.

מעל ציור הנרנח"י. נ"ב, מוחין דאבא קודם החילוף מ"ה דמ"ה ודב"ן, וצלם די"ש"ס העולה למ"ן מ"ה וב"ן דמ"ה

אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

יוד * א"ה עיין צמ' טלי נהר דכ"ס ע"ג וז"ל גם מ"ש (מסורתי של סר' החסיד מהר"ד מאגזר זלה"ה) בתיבת ביהבה לסעלות מן וכו' לברר וכו' דה"פ **ן דפסח** בינה

סידור תפלה להרש"ש

יוד הי וואו הי
יוד הי ויוו הי
אלה הי יוד הי
אלה הי יוד הי
אלה הי יוד הי
אלה הי יוד הי
אלה הי יוד הי
אלה הי יוד הי

לנ' כלי בינה	לנ' כלי דעת	לנ' כלי חכמה
אלף אלף הא אלף הא יוד	יוד הי ויוו הי	יוד הי וואו הא
אלף הא יוד הא	יוד הי וואו הי	ייה יחו יהוה
אלה הא יוד הא	יוד הה וו הה	יוד האוואו הא

ולפסחך סמו' דבינות וגבורות דב' ללמי סמו' סנו' עס המלכיות שהס הריבויס
 עס סכננח'י לחח'ן כג'ס דה'י דפרלוקף רחל :

אלהיה
 ייהוה
 ייהוה

(כ"א ע"ב) מעל ציור הנרנח"י. נ"ב, הבינות
 והגבורות הנכנסים בנוק' מ"ה וב"ן דב"ן
 ומתלבשים בצלם דאימא

אלהיה	אלהיה אלהיה	אלהיה
יהוה	יהוה יהוה	יהוה
ייה יחו יהוה	ייה יחו יהוה	ייה יחו יהוה
אלהיה	אלהיה אלהיה	אלהיה
יהוה	יהוה יהוה	יהוה
ייה יחו יהוה	ייה יחו יהוה	ייה יחו יהוה
אלהיה	אלהיה יהוה יהוה	אלהיה
יהוה	יהוה יהוה יהוה	יהוה
ייה יחו יהוה	ייה יחו יהוה	ייה יחו יהוה

יוד יוד הא יוד הא יוד הא יוד הא
 ייה יחו יהוה

בינה וחכמה דוין דלו"פ דפני' וכו' יש להרגיש כיון דע"י קדוש היום כבר נכנס
 גד' א' א"כ י"ל שכנסם בכל בחינותיו בחי' מו' דלו"פ ומסיקן יש לנו לימר דבחי'
 מו' דפניס פדיין לא נכנס וכן נראה (וכן סדרני) מפשט דברי נ"ש כ"ז ע"כ.
 איא נ"י ופליטי אליעזר ידיד הלוי

סידור תפלה להרש"ש

סדר חכמה

<p>ג' כלי כינס דרמל</p> <p>אלה הוה יוד הוה</p> <p>ה י ה י ה</p> <p>% אה אהי אהיה</p> <p>נכורס דרמל</p> <p>יתוה</p> <p>אלהים</p> <p>אנדטם</p> <p>סוד דרמל</p> <p>אלהים</p> <p>א אל אלה אלהי אלהים</p> <p>במוכן</p>	<p>ן ג' כלי דעס</p> <p>יוד הוה וו הוה</p> <p>יוד יוד הוה יוד</p> <p>הוה וו יוד הוה</p> <p>וה הוה</p> <p>יוד יוד הוה יוד</p> <p>הוה וו יוד הוה</p> <p>וה וו הוה</p> <p>ס"ס דרמל נ</p> <p>אלף למד הי יוד סם</p> <p>צ ב א ו ת</p> <p>ה ש ת פ %</p> <p>יסוד דרמל ן</p> <p>שין דלת יוד</p> <p>ש ד י</p> <p>ש שד שרשי</p> <p>מלכים ב</p> <p>אלף דלת גון יוד</p> <p>א ד נ י</p> <p>א אד אדנ אדני</p>	<p>ג' כלי חכמה</p> <p>יוד הא וו הוה</p> <p>יוד יוד הא יוד</p> <p>הא וו יוד הא</p> <p>וו הוה</p> <p>י יה יהו יהוה</p> <p>חסד דרמל</p> <p>אלה למד</p> <p>אלה אלה למד</p> <p>אל</p> <p>ללח דרמל</p> <p>אל</p> <p>% אל</p> <p>נ ס</p>
---	---	---

נ"ב, מ"ה וב"ן דמ"ה עם המוחין דצלם אח"כ יכוין להסלום הללם דאכא הטימר ע"ג רישא דז"א דאבא שהוא יוד הי הי הי (ע"ב)

<p>אהיה</p> <p>יתוה</p> <p>אהיה</p> <p>יתוה</p> <p>אהיה</p> <p>יתוה</p>	<p>אהיה אהיה</p> <p>יתוה יתוה</p> <p>אהיה אהיה</p> <p>יתוה יתוה</p> <p>אהיה אהיה יתוה</p> <p>יתוה יתוה יתוה</p>	<p>אהיה</p> <p>יתוה</p> <p>אהיה</p> <p>יתוה</p> <p>אהיה</p> <p>יתוה</p>
---	---	---

סב

סידור תפלה להרש"ש

עס סרש"ח עס נשמחו ונשמח היסוד דאריך וכו' עד ע"ס דא"ק וכו'.

יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי יוד הי ואו הי
יהוה יוד הא ואו הא
י יה יהו יהוה

לזוג חו"ב דא"ק

איהיהוה יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי

לסולא ס"ס עליונות דב"ן עס י"ס דמ"ס להמשיכס דרך המדרגות לנש"י דע"י
ואז נבקע היסוד דעתיק ומחנלים כל סמי"ג ומחנברים אבא עס יש"ס בפרטוף
א' ואימא ומבונה בפרטוף א' :

ולזוג חב"ד דנש"י דעתיק ולהמשיך המוחין דחו"ב דחכמה דז"א :

איהיהוה

גס לזוג חג"ס דפרטוף הנז' ולהמשיך המוחין דחו"ב דבינה דז"א :

איהיהוה

איהיהוה 6004

גס לזיוג נש"י דפרטוף הנז' ולהמשיך המוחין דחו"ב דח"ב ולהמשיך כל המוחין
הנז' לפרטוף חג"ס דא"א :

איהיהוה

איהיהוה

ולזוג פרטוף חג"ס הנז' :

איהיהוה

ולהמשיכס לתרין מזלין :

ארה יוד הי די יוד ויו הי די

ולזוג התרין מזלין ולהמשיך המוחין לחב"ד דא"א וישסו"ח ולזיווגס ואימא מעלה
מ"ן שסס חכמות ומסדים לאבא ואבא ממשיך מ"ד שסס בינות ונבכורות לאימא
ולהמשיך המוחין הנז' לחג"ס דא"א וישסו"ח והס ישסו"ח הראשינים :

איהיהוה

ולזוג כל הפרטופים הנז' ולהמשיך המוחין הנז' לחב"ד דיססו"ח הב' והיא מ
דללס ושס נשאר שרשו ושארית המוחין לחג"ס דפרטוף הנז' וכוא ק' דללס ושס
נשאר שורשו ואז מסתלקים חיות ואירות דחלי הפתחין דח"ס וכני"ס ועליוס בחלי
העליון דח"ס דיססו"ח ושארית המוחין להמשיכס לנש"י דפרטוף הנז' ועתה יכוין
להמשיך דמוחין דפניס דאחור למקומו ולהמשיך-המוחין דאחור ופניס דפניס ופניס
דאחיר מליבשים כסס **בוכו** לאחיר ועניס דפניס ופניס דאחיר דניק'
מלך

מלך עוזר וכו', יכוין בתיבות אלו להמשיך כל המוחין הנזכרים דאחור ופנים דפנים שהם מוחין דקטנות וגדלות א' וב' דישסו"ת ואו"א בכל בחינותיהם כלים צלמים מוחין נרנח"י וגם מוחין דפנים דאחור ו' דקטנות וגדלות א' וב' דאבא ויש"ס בכל נקודותיהם הנו' בנקו' פנים דאחור ונקו' אחור ופנים דפנים דכ"ה פרצופי בינה וכ"ה פרצופי חכמה דמ"ה וכ"ן דפנימיות דיעקב ורחל מלכות בתיבת מלך והנה"י בעוזר וחג"ת במושיע וחב"ד במנן, כסדר הנזכר בחול"י.

ברוך אתה ה', יכוין להחזיר המוחין דו"א דו"ק בכל המוחין דקטנות וגדלות א' וב' בכל

כנזכר בחול, ונעשים ה' צלמים דנרנח"י דנשמה ונרנח"י דחיה כוללים דמ"ה וב"ן, וכל אחד כלול מי"ם, ויורדים ומתלבשים בפנים דפנימיות דכחב"ד דכ"ה פרצו' ישסו"ת וכ"ה פרצו' או"א עילאין, ונשארים שם הכתב"ד דכל הצלמים הנזכרים, והם מ' דצלם, והחג"ת והנה"י דכל הצלמים הנזכרים יורדים ומתלבשים בפנים דפנימיות דחג"ת דכל הפרצופים הנזכרים דישסו"ת ואו"א עילאין ונשאר שם החג"ת דכל הצלמים הנזכרים והם ל' דצלם, והנה"י דכל הפרצופים הנזכרים יורדים ומתלבשים בפנים דפנימיות דט"פ נה"י דכל הצלמים הנזכרים דישסו"ת ואו"א והם צ' דצלם.

טז. שד"ה: גירסא ראשונה בכ"י ואחור, והוגה עפ"י דברי הרב עלי נהר לעיל כ"ה ע"ב [בדפו"י, ואצלינו עמוד ס"ט] עי"ש. ואפשר לקיים גירסא הראשונה עפ"י מ"ש הרד"מ ז"ל בספרו חסדי דוד כלל ק"ך בנסירה דזו"ן הגדולים שקו ימין של ב' צלמים דאו"א עומדים ע"ג רישא דז"א וקו שמאל של ב' הצלמים נכנסים בתוך הנוקבא, נמצא שחכמות דפנים ואחור דאחור עומדים ע"ג רישא דז"א, ועתה במלך עוזר שכולם נכנסים בנקו' יוצרק לומר פנים ואחור דאחור נכנסים בנקו' על חסדים וחכמות שהיו ע"ג רישא דז"א, כי מה שנכנס בתחילה בינות ונבורות של פנים ואחור דאחור ועתה גם חכמות וחסדים דפנים ואחור דאחור עם ב' צלמי אחור ופנים דפנים, וק"ל (מרדפו"י).

הרב יואל: זה בעצם חילוף שני. אח' דאח' זה צלם דאימא. נכון שצלם דאבא נכנס בנקו'. אבל בגלל חילוף שני יש בו צלם דאבא וצלם דאימא. יוצא שיש בו אח' ופנים דאח' (את התיקון של העלי נהר הואים בדף ע')

ז. שד"ה: כתב הרא"מ ז"ל בכתב יד אות ל"ג [א"ה ימ"ה יצ"ו, הובא בספר צדק ושלוש הנ"ל ברף צ"ב אות ח'] וז"ל, בין לפי הקיצור שקיצר הרד"מ ז"ל בין לפי הסדר המסודר לפנינו הרי גם המשבת המוחין דפכ"פ גדלות א' בו"א נעשה על ידי תפלתנו וכו', עיין שם שאריך להקשות.

ונלע"ד שטעמו של מורינו הרד"מ ז"ל הוא ממ"ש הרב בשער הכוונות בדרושי שבת דף ס"ז ע"ד ורף ע' ע"א וז"ל בקיצור השייך לענינינו, ואחר בין השמשות חזרת הנוקבא פכ"פ נקודה תחת היסוד וע"י תפלת ערבית של שבת קודש נעשית פרצוף גמור פכ"פ בכל הנה"י יעו"ש. יצא לנו מזה שקדושת שבת מאליה אינו נתקן כי אם בחינת האחור, אמנם בחינת פנים צריך לתקן ע"י תפלתנו. ואם כך הוא בשב"ק החמורה שאינו נתקן מכת קדושת היום כי אם בחינת האחור, קל וחומר בכל יו"ט שאינו נתקן בכת קדושת היום כי אם דווקא בחינת האחור, אבל בחינת הפנים צריך שיבוא על דינו. ואע"ג שראינו שנשתנה ליל פסח משאר יו"ט למעליותה שנמשך בתפלה אחת של ערבית מה שאנחנו ממשיכין בשאר יו"ט ע"י כמה תפלות, עם כל זה לענין קדושת יו"ט הם כולם שווים לטובה ואין הפרש ביניהם. וכן כתב בנה"ש שלום דף כ"ז ע"ב [בנר"מ דף ל"ד ע"ג], כי מכת קדושת יו"ט נמשך לזו"ן גדלות א' דישסו"ת ועלו זו"ן במקום ישסו"ת, ולא חילק בין פסח לשאר יו"ט, משמע שכל הימים טובים שוו בשיעוריהם בדבר זה. וכתב עוד לעיל מזה, וזה ודאי בין בחיצוניות בין בפנימיות, נמצא שגם בחיצוניות גדלות א' נמשך ממילא בכת קדושת יו"ט. ולכאורה נראה שדברי מורינו הרש"ש ז"ל אלו הם היפך דברי קדשו בהקדמת כוונת ד' כוסות ומציא מצה שכתב שם וז"ל בקיצור, לברך בידורי ה"פ בינה דזו"ן ע"כ יעו"ש. אמנם לפי מ"ש א"ש, כי מוכרח לומר כי מ"ש הרב דגדלות א' נכנס מאליו הוא ר"ל על בחינת האחור, וזה מכת ק"ו

ופנים שהם מוחין וכו', צ"ל דאחור ופנים דפנים וכו' ^ט.

גם מ"ש וגם מוחין דפנים ואחור וכו', צ"ל דפנים דאחור וכו'.

זה התיקון. לא לגרוס אח' ופנים דאח' אלא רק פנים דאח'

לזה מהסדר שכתוב בכוסות יכוין שכבר היה גז"א וכו' ובנוק' כתוב ועתה יכוין להמשיך לנוק' וכו' אלא שבהקדמת הרד"מ כתוב בהדיא שם שגם בנוק' יכוין שכבר היה וכו' עי"ש). ובכריעות וקיפות דתחלת הברכה לגדלות ב' צריך לכוין להמשיך הו"ק והג"ד לו"ק וג"ר דז"א ומשם לנוק', אבל בגז"א הם כבר בז"א מכח קדושת היום ובכריעות וקיפות אנו מעלים את הנוק' מבריאה ומאירים לה ממוחין הנו', וגם בסדר כתוב בפ"י ו"ק וג"ר דאימא עילאה לכד, וכצ"ל נמי מ"ש גבי הארת הנוק' מאל עליון ואילך כללות או"פ דאחור דה"פ בינה וכו' דנוק' וכו'.

גם מ"ש בתיבת באהבה להעלות מ"ן וכו' לברר וכו' דה"פ בינה וחכמה דזו"ן דאו"פ דפנים וכו', יש להרגיש כיון דע"י קדושת היום כבר נכנס גדלות א' א"כ י"ל שנכנס בכל בחינותיו בחינת מוחין דאחור ופנים, ומחיכין יש לנו לומר דבחינת מוחין דפנים עדיין לא נכנס ^א, וכן נראה מפשט

גם מ"ש בנוק' פנים ואחור דאחור ונקו' אחור ופנים דפנים וכו', צ"ל בנוק' פנים דאחור ונקו' אחור"פ דפנים וכו'.

ועל זה יש השד"ה אות ט' למטה

כ"א ע"ב ב. מ"ש שהארת ו"ק או ג"ר דאימא וכן דאבא" הנמשכים בברוך אתה ה' הם מוחין דגז"א וגז"ב ונוק' העולה מבריאה לאחורי תנה"י הם ה"פ בינה וה"פ חכמה דיעקב ורחל. דברים תמוהים הם, דהרי כבר נמשכו מכח קדושת היום גז"א דישסו"ת ונכנסו בעצם בתוך ז"א וכמ"ש במלת ישראל, וא"כ ממילא עלתה הנוק' המתייחסת לגז"א מבריאה ולקחה המוחין. ואפשר ליישב דכיון דהקט"א עדיין לא נכנס אלא באלהי אברהם וכו', א"כ גם הנוק' לא עלתה מבריאה מכח קדושת היום אף למה שנוגע לגז"א (וראה

שר"ה: נלע"ד שאין צורך להגיה. ועיין מ"ש לקמן דף כ"ד סוף ע"ד (ברפז"י, ואצלינו לקמן עמוד פ"ד) ותבין שכיון שנכנסו בינות ונבורות בעת הגסירה ונתלכשו בנה"י דאימא ג"כ מוכרח שיסתלקו אח"כ מתוך הנוק' כדי להתלכש תוך הודות ויסודות דאו"א כמו שהיו בתחילה, א"כ במלך עוזר צריך שיכנסו ד' צלמים תוך הנוק' שהם אחור ופנים דאחור ואחור ופנים דפנים (מכת"י).

ט. במילת באהבה כדי לעשות נסירה בנוק' הגדולה, היא צריכה מ"ה וב"ן דב"ן.

י. המוקף הגהה בגליון מהרב המחבר ולה"ה.

יא. שר"ה: עיין נה"ש (דף כ"ט ע"א) (בגז"מ דף ל"ז ע"א) וז"ל, ואין תימה וכו' כי כן הוא הסדר האמיתי שכיון שאנחנו צריכים להמשיך כל הבחינות שנכנסו כליל פסח אחו"פ הרי הם מדריגה אחת צריך להמשיך בתחילה אחור דכולם ואח"כ פנים רכולם עכ"ל. ואם כדברי הרב המחבר הרג"ה ולה"ה שמכח קדושת היום נכנס גדלות א' בכל בחינותיו אחו"פ, א"כ מה מביא ראיה השמ"ש ולה"ה כליל פסח, דלפי דבריו כליל פסח בעצמו נכנס גם הפנימיות דישסו"ת ואח"כ בערבית אנחנו ממשיכים אחור דאו"א, אלא ודאי מוכרח לומר שסובר הרש"ש שמכח קדושת היום אינו נכנס כי אם דוקא אחור דישסו"ת ובערבית עד באהבה אנחנו ממשיכים אחור דאו"א עילאין ובאהבה מבררין בירודי אחור ופנים דפנים דפרצוף ג' וד' ומעלין אותם לישסו"ת ולא"א עילאין עד רוב המעלות לפרצופים העליונים המתייחסים להם וממשיכין אותם מלובשים בפנים דה"פ ישסו"ת ופנים דה"פ או"א עילאין בפרצוף הד' דנוק' דז"א, ואח"כ מסתלקים מן הנוק', ובכריעות ממשיכין אחור דאחור ופנים דפנים דאו"א וישסו"ת, ובקיפות פנים דאחור ופנים דפנים דאו"א וישסו"ת כסדר החול והח"ן דאחור"פ דפנים דחכמה של או"א וישסו"ת נמשך בכל קו ימין דז"א בברכת מגן, והבג"ה של אחו"פ דחכמה של שניהם בברכת אתה נכור נמשך בכל קו שמאל דאחור"פ דפנים דז"א, ובאתה קדוש נמשך קו האמצעי דאחור"פ דפנים דחכמה דשניהם ברת"י דחכמה דאחור"פ

פאת השד"ה שנ"ט

11:27 26 March 2015

הגהות וציונים על הסידור / חלק ה

שנט

[מ"ג ע"א] ד"ה להמשיך הארה. נ"ב, מפרק תחתון דיסוד דאימא המלוכש ביסוד דז"א לדת"י דנוק'. (מסידור הראמ"ע).

ד"ה ולהמשיך טיפת ההזרעה שם ע"ב. נ"ב, וה' חסדים. (מסידור הראמ"ע).

ד"ה שבגולגלתא דא"א. נ"ב, ומשם למזל השמיני ומשם למזל הי"ג, ולזווג הב' מזלות ע"ב וקס"א, ולהמשיך הטיפה מכחב"ד דאבא ליסודו ומיסוד דאבא ליסוד דאימא. (מסידור הראמ"ע).

ד"ה ולהשאיר בעתיק וא"א את המוחין דכתרים ושארית המוחין. נ"ב, דעי"מ חב"ד חג"ת נה"י דאחור ופנים דחיצוניות ופנימיות ולהמשיכם לחב"ד שהם או"א וישסר"ת ולבנות ולתקן אותם ולזווגם. (מסידור הראמ"ע).

ד"ה ושארית המוחין דו"ק וכו'. נ"ב, דעי"מ חב"ד חג"ת נה"י דאחור ופנים דחיצוניות ופנימיות להמשיכם לו"ק שהם זו"ן ויעקב ורחל ולבנות אותם ולזווגם. (מסידור הראמ"ע).

ד"ה יחוד העולמות וי"ס דדכורא בי"ס דנוקבא. נ"ב, זווג דשים שלום הם זו"ן הגדולים, מלבד הכ"ב אתון ושם ס"ג אין צריך והמשכת הטיפה מדעת דז"א ליסודו ולעורר ולעלות ה"ג מיסוד דנוק' וכו'. (מסידור הראמ"ע).

ע"י ציור הוי"ה בניקוד שורוק. נ"ב, שורוק אותיות קשר כי היסוד מחבר ומקשר כל העולמות ובכח זה יתקשרו דברי חכמה בלבי ולא ישתכחו ממני. (מסידור הראמ"ע).

[מ"ד ע"ב] ד"ה ואח"כ אומר וכו' ואומר קדיש תתקבל. נ"ב, הב' קדישים אלו [צריך לאומרם] בכוונה [והם] בהיכל או"א עילאין, ויכוין בנרנח"י דקא כמו בשבת. (מסידור הראמ"ע).

[כ"ג ע"א] ד"ה עוזר. נ"ב, פרצוף הג' והד'. (מסידור הראמ"ע).

[כ"ט ע"ב] מתחת ציור שמות המוחין בסוף העמוד. נ"ב, ולהעלותה עד החזה דז"א. (מסידור הראמ"ע).

[ל"א ע"א] ד"ה ולהעלותה עד כנגד ראש הת"ת שהוא ב"ש הת"ת. תיבות הת"ת שהוא ב"ש הת"ת מוקפות. ונ"ב, עיין עלי נהר בסדר תפלת פסח (דף כ"א ע"ג) אות ד' יעו"ש. (מסידור הראמ"ע).

[ל"ב ע"א] ד"ה מוריד הטל. נ"ב, ערבית פסח משיב הרוח ומוריד הגשם. (מסידור הראמ"ע).

[ל"ג ע"א] ד"ה ויכוין להמשיך הה"ג שהם ה' הויות שבגימטריא ק"ל ויעבירם דרך מעבר יב"ק שבגרון אל דעת דנוק' ויכוין כי ק"ל ויב"ק גימטריא גר"ם. כ"ז מוקף. ונ"ב, כוונה זו בשבת ויו"ט אינה צריכה. עיין עלי נהר דף י"ז ע"א. (מסידור הראמ"ע).

[ל"ד ע"א] ד"ה דאחור ופנים דפנים דנוק' דניקוד הנזכר. נ"ב, יכוין כוונת הנשיקין כמו בשבת. (מסידור הראמ"ע).

[ל"ד ע"ב] ד"ה המחזיר שכינתו לציין. נ"ב, המוחין והנרנח"י מפרק תחתון דנצח דאימא המלוכש בנצח דז"א לחח"ן דאו"פ דנוק' כמו בשבת, וכן בהטוב שמך בבג"ה, וכן בהמברך בדת"י. (מסידור הראמ"ע).

[מ"ב ע"ב] ד"ה להמשיך הארה. נ"ב, מפרק תחתון דהוד דאימא המלוכש בהוד דז"א לבג"ה דנוק'. (מסידור הראמ"ע).

להמשיך מלבוש' נה"י דאימא אל הנוק' (דף ר"ב בסידור החדש)

דף רל"ט

בשים שלום דף רל"ו

נהר שלום [דף מ"ו ע"א] על דרוש ב' דתפלת השחר. ואעפ"י שבז"א כבר נכנס בו המוחין בכל ספירותיו פנימיים ומקיפים, לא תברא ממה שעכשיו אנו מכוונים בהוצאת נה"י חדשים אחר הכנסת המוחין, שכן מצינו בברכת אבות שנכנסו ג"ר דאימא באלהי אברהם וכו' ובקונה הכל הוציאו נה"י החדשים. ובסידור הארוך כתוב הוצאת נה"י חדשים אף בפנימיות דפנימיות הנצח והיסוד באתה חונן וההוד בהשיבנו. אף שיש לומר שהוצאת נה"י שכווננו אותה בברכת אבות התם בכחינת האחור והכא דבחינת הפנים, מכל מקום כיון שדברי הרב שכתחלת דרוש ו' שכתב כוונת הוצאת נה"י החדשים היא בפנימיות דחיצוניות א"כ מאין הרגלים לומר שאף בפנימיות דפנימיות יש לכוין כוונה זו, ומשום הכי השמיטוה בקצר. גם יש חילוק מסידור הארוך לקצר, שבארוך כתוב שם בברכת אתה חונן נשיקין דספירת חכמה ודעת, וסמך בזה עמ"ש בדברי הרב מזולתו כן, ובקצר כתב נשיקין דספירת הדעת בברכת סלח לנו עם נשיקין דחסד, דבזה הוי כסדרן חב"ד. גם בארוך כתוב בברכת למלשינים או"מ ואו"פ בנשיקין ממלכות דז"א למלכות דנוק, ומדברי הרב אין נראה כן, וגם מדברי נהר שלום בדף ח"ן [בנד"מ דף ל"ב ע"ב] לא משמע כן, ומשום הכי השמיטוה בקצר*.

י"ז ע"ב

פרק ג' ובמבוא שערים שער ה' ח"ב פ"ג כתוב בהדיא שהסתלקות אורות דנה"י הם מסתלקים בש"ת דת"ת דתבונה ועי"ש, וכעת דבר זה צ"י. ומ"ש ולהחזיר המוחין דפנים דאחור למקומן, ר"ל שהצלם דיש"ס שעלה בסוד מ"ן הוא עולה למ"ן מלבד הכלים דנה"י דיש"ס שנשארים עומדים ע"ג רישא דז"א ועתה מחזירים את הצלם לכליהם והם הגה"י, וזהו למקומם, ועיין בסוד במלת באהבה בכוונות ר"ה ובכוונות חג השבועות.

מ"ש בדרוש ה' דק"ש ובסידור הבואתה קדוש מתחילין המוחין לצאת מן הגרון, דברים אלו מוכנים במוחין דפנים דשורש החכמה, ועיין ביפה שעה שם. וא"כ יוצא מזה במקום דליכא י"ג אמצעיות שמתפשטין מוחין דפנים אף דשורש החכמה למטה כגון בשבת ומוסף ר"ח לא שייכא כוונה זו.

אין צורך
בכוונת
"גרם"

מ"ש בנהר שלום דף ח"ן [בנד"מ דף ל"ב ע"א] שדרוש ו' דברכת אבות תחילתו הוא בפנימיות דחיצוניות, נלע"ד הוא משום שכתוב שם שו"א צריך להוציא לו נה"י חדשים וגם מ"ס לנוק' שהיא בסוד נקודה לכד וצריך לתקן לה מ"ס שלה. והנה בפנימיות דפנימיות ובחיצוניות דפנימיות כבר בברכת אבות נתקנו משלם, מוכרח לומר שהוא בפנימיות דחיצוניות שלא תקננו בנוק' לא בק"ש ולא בברכת אבות, ועיין מ"ש בהגהות

כוונות ר"ה

א. כתוב בנהר שלום דף ע' סוף ע"א [בנד"מ דף ל"ז ע"ג] דלא יכוין הרי"ו כי אם בתפלת שחרית דר"ה בלחש אבל לא במוסף וערבית ומנחה וחזרת שחרית^א. אך בדף ע' ע"ב [בנד"מ דף ל"ז ע"ד] כתב דצריך לכוין הרי"ו בערבית כמו שחרית^ב. ונראה ליישב בדרך אפשר

א. שד"ה: לפי דברי קדשו נראה שמ"ש בשער הכוונות שחרית לאפוקי תפלת מוסף דוקא, ולא לאפוקי מנחה וערבית (מדפו"י).

ב. שד"ה: מ"ש בנהר שלום [דף ל"ז ע"ג] שאין לכוין הרי"ו אלא בלחש דשחרית וכו', נמצא אצלנו בנהר שלום כת"י כתוב בגליון לאחד מהקדושים ז"ל ח"ל, זה הלשון ער תיבת נכנס בנוק' [שם סוף ע"ג] היא מהר"א עזריאל ז"ל, עכ"ל. אם כן מ"ש בספר זמרת הארץ דף י"ז סוף ע"ב [בנד"מ דף י"ט ע"א] שצריך

פאת השד"ה שנ"ה

11:37 26 March 2015

ולהמשיך טיפת ההזרעה שם ע"ב. נ"ב, וה' חסדים. (מסידור הראמ"ע).

ד"ה שבגולגלתא דא"א. נ"ב, ומשם למזל השמיני, ומשם למזל הי"ג, ולזווג הב' מזלות ע"ב קס"א, וימשיך הטיפה מכחב"ד דאבא ליסודו וכו'. (מסידור הראמ"ע).

ד"ה ולהשאיר בעתיק וא"א את המוחין דכתרים ושארית המוחין. נ"ב, המוחין של חב"ד חג"ת נה"י דעיבור וניקה ומוחין דאחור ופנים דחיצוניות ופנימיות להמשיך לחב"ד שהם אר"א וישסו"ת ולבנות אותם ולזוגם. (מסידור הראמ"ע).

ד"ה ולהשאיר באו"א וישסו"ת את המוחין דחב"ד ושארית המוחין. נ"ב, המוחין של חב"ד חג"ת נה"י דעיבור וניקה ומוחין דאחור ופנים דחיצוניות ופנימיות להמשיך לחב"ד שהם זר"ן ועקב ורחל ולבנות אותם ולזווג אותם. (מסידור הראמ"ע).

ד"ה יחוד העולמות וי"ס דכורא בי"ס דנוק'. נ"ב, והריני מכוין לקשר שרשי נרנח"י שלי בשורשם ולהאיר בהם עצמות אור התורה ולזככם הם ומלבושיהם בתכלית הטהרה והקדושה ועל ידי זה יאירו בהם אורות התורה ורזיה אכ"ר. (מסידור הראמ"ע).

שם ע"י ציור הוי"ה בניקוד שורוק. נ"ב, שורוק אותיות קשר, כי היסוד מחבר ומקשר כל העולמות ובכח זה יתקשרו דברי חכמה בלבי ולא ישתכחו ממני אכ"ר. (מסידור הראמ"ע).

ק"יב ע"ב] ד"ה מקדש השבת. נ"ב, יכוין להמשיך הנשיקין מי"ס דז"א לי"ס דנוק'. (מסידור הראמ"ע).

[צ"ה ע"א] ד"ה לעולם. נ"ב, מלכיות דרעת דרעת. (מסידור הראמ"ע).

[צ"ה ע"ב] ע"י תיבת האל הקדוש. נ"ב:

יהוה יוד הא ואו הא

יכוין בשם ע"ב זה מחבק הז"א לנוק' עם קו האמצעי. (מסידור הראמ"ע).

[צ"ו ע"א] ד"ה ברוך אתה ה'. נ"ב, יכוין להמשיך ממוחין דאימא שבת"ת דז"א לי"ס דכתר דנוק' דאחור ופנים דפנים. וצ"י:

אֱהִיָּה

יְהוָה

ב' שלישי ת"ת דז"א [כלי אמצעי וחיצון דת"ת דז"א]

י י ה יהו יהוה

יהוה

(מסידור הראמ"ע).

ע"י תיבות מקדש השבת. נ"ב, עוד יכוין להמשיך מחח"ן בג"ה דת"י דכתר דנה"י בלחש, ובחזרה דחג"ת, דחכמה דז"א, לחח"ן בג"ה דת"י דכתר דנה"י בלחש, ובחזרה דחג"ת, דחור"ב דיעקב ורחל. (מסידור הראמ"ע).

שם נ"ב, יכוין הנשיקין מי"ס דז"א לי"ס דנוק'. (מסידור הראמ"ע).

[ק' ע"א] לפני ציור ג' כלי נה"י צ"י: ואו הא דמ"ה. (מסידור הראמ"ע).

[ק"א ע"ב] ד"ה להמשיך הארת המוחין וכו' פנים דאחור ופנים דפנים. נ"ב, צ"ל אחור דאחור ואחור דפנים. (מסידור הראמ"ע).

[ק"ה ע"א] ד"ה ולזווג חו"ב וחו"ג וכו'

זה בשבת ושי"ך
גם לפסח.
נשיקין זה המשכה
מז"א לנוק'

סידור חלק ב' דף צט' ע"ב

11:52 26 March 2015

סידור תפלה להרש"ש

ואתה ברחמיה הרבים תחפוינו בננו ותרצנו ותחזינה
עינינו בשובך לציון ברחמים.
ברוך אתה יהוה יהוה יאהדונה בם

(א) להמשיך הארה מחח"ן דגלח דאו"פ דפניס דתצונה המלובש צפ"א דגלח דז"א
שעלה לחסד דז"א ומהמוחין והכרמ"י שבגלח הגז' לחרין פרקין תתאין דגלח דז"א
ולהמשיך הארה הגז' לחח"ן דאו"פ דפניס דניקוד הגז' דנוק'.

אריה

(א) עיין בנה"ש דל"ו ע"ג וז"ל וגלעד להבין במה שנתבאר בש' מיעוט
הירח כי אחר החרבן ביה ראשון לא נתפשטו נה"י דאי' רק עד הנה"י דז"א
הראשו' שעלו לחג"ת נמלא שלריך לכוין בשלש זרכות אלו להמשיך הארה מנה"י
דאימא שבנה"י הראשו' דז"א שעלו לחג"ת להמשיך הארה הגז' לנה"י שלו
האחרונים ומשם לחב"ד עכ"ל תחילה ל"ל ז"ש כי אחר החרבן בית ראשון וכו'
אמור מעתה אינו אלא בית שני וא"כ איך כתב מו"ר הרש"ש ז"ל כי אחר החרבן בית
א' נמלא וכו' אמנם יובן זה ממ"ש הרב ז"ל בש' ל"ו פ"ד וז"ל אמנם הזוג הג' שהוא
זוג פכ"פ מהחזה ולמטה זה לא היה וכו' רק בזמן בית שני והוא אשר אנו
עושים עתה ע"י תפלהינו בימי החול אחר החרבן עכ"ל א"כ נמלינו למדין כי
בעת התפלה הוא בזמן צנין בית שני אמור מעתה כי מו"ר הרש"ש ז"ל מדבר כאן
בזמן התפלה שהוא דוגמת צנין בית שני דוקא ולא בית ראשון ולכן מטעם
האמור נקט בדבריו אחר חרבן בית א' וכו' נמלא וכו' אמנם זה נשאר לנו להבין
מ"ש כי אחר החרבן לא נתפשטו נה"י דאימא רק עד הנה"י דז"א הראשו' וזה
אינו מבואר מן הסידור שהרי לעיל בכוונת העמידה במלת הגדול כתוב וז"ל יכוין
לדמות החסד דמו' דאי' [ר"ל שהוא פ' אמלעי דגלח דאי'] לחסד דז"א וגלח (ר"ל
שהוא פ"ת דגלח דאימא) לגלח דז"א עכ"ל וכעד"ז במלת הגבור והנורא שהם צס'
גבו' והוד וה"ת ויסוד דז"א וכג"כ בכריעות שניות וזקיפות שניות של העמידה
דחו"צ וחוג דכתר לא מבואר שם בדחיות ההם של הנה"י דאי' סוך נה"י
דז"א אם הם בנה"י הראשו' דז"א או ג"כ מתפשטים בנה"י האחרו' אמנם מעתה
כפי דברי רבינו הרש"ש ז"ל נמלא שלריך לכוין כי הנה"י ההם ר"ל נה"י דז"א
הראשו' ולא האחרונים אבל ז"ש בקלת סידורים בכוונה הגדול וז"ל יכוין לעלות
פ"ע דגלח דז"א עם פ"ת דחסד דז"א לחברס' עם פ' אמלעי דגלח דאי' ועי"כ
נעשה ס' החסד דז"א מג"פ וכן יכוין לעלות צפ"ת דגלח דז"א לחברס' עם פ"ת
דגלח דאי' ועי"כ נעשה ס' הגלח דז"א מג"פ עכ"ל וכג"כ כתוב כל החס' הפרקין
דכל הי"ם דז"א כ"ז ל"ל כי איך יוכשר בדברי מו"ר הרש"ש ז"ל ואני הלעיר לא
זכיתי להבין פשר הכוונה הזאת לידע מה יעשה ישראל אם אמור יאמר כי שז

זה רק בחול.
בשבת אין דין
חורבן.

ואל

סידור תפלה להרש"ש

אֱהִיָּה אֱהִיָּה

יְהוָה יְהוָה

ג' כלי נלח דז"א

י ה ו ה

ע עב עבא

ע ב א

אֱהִיָּה אֱהִיָּה

יְהוָה יְהוָה

חכמה דנוק'

יוד הא וו ה
יוד הא וו ה
יוד הא וו ה
יוד הא וו ה
יה יהו יהוה

חסר דנוק'

אלף למד
אלף אלף למד
אל

שכינתו

המהזיר

נלח דנוק'

אל
אל
בם

לציון

מודים

ואל תעשה עדיף והוא זה שלא לכיין בהתחלקות הפ' הנז' כלל (ולכן סידרתי
ההתחלקות הפ' ההם דכל הי"ם דז"א למטה מטעם האמור ועוד מכמה טעמים
ואין כאן מקום ביאורם) או חיובא רמיא ול"ע. שו"ר מ"ש הרב תו"ח בדמ"א
ע"א בד"ה ומעשה יעו"ש"ב. ועוד לאלוה מילין אבל אין להאריך במקום
שאמרו לקלר ולא נלרבה רק אלא לעורר את המעיין. וא"ש את"מ.

יא"ה